

mennesker at gøre. Det har noget at gøre med skatteopsparring, hvor man sparer op på et tidspunkt, hvor man har mulighed for at tjene mange penge, til et tidspunkt, hvor man hellere vil bruge tid på sine børn. Det har noget at gøre med normer og respekt, det har noget at gøre med grundholdninger og grænser for, hvad man kan byde andre mennesker, og det har såmænd noget at gøre med de helt fundamentale ting, som hele vores samfund bygger på, nemlig næstekærligheden og de bud, der var i vor kulturs grundlag.

Det er alt det, det handler om, og derfor handler det her også om uddannelsespolitik, det handler også om kulturpolitik, det handler om en bred indsats for at forklare mennesker, at løsningen, og dér, hvor man føler fællesskabet og sammenholdet, ikke er i en rockerkrig eller blandt fremmedhadere, men i det danske samfund, hvor alle andre mennesker går.

Det med at tage sig af hinanden har jo ikke kun noget med det danske samfund at gøre; det har også noget med udlandet at gøre. Det har også noget at gøre med at hjælpe andre via EU og NATO og udvide EU og NATO. Det har noget at gøre med at kæmpe for menneskerettigheder. Det har noget at gøre med at sige nej, et råbende, klingende nej til terroren fra Iran, men det er også noget med at leve op til det, man lover. Bosnien synes jeg var et skræmmende eksempel på de fine taler, som aldrig fik nogen konsekvenser.

Udenrigspolitisk og indenrigspolitisk gælder det samme. Over for stærke og over for svage gælder det samme. Lad være at love mere, end der kan holdes. Til gengæld, sørg for at sige, at man er en del af fællesskabet og vis det i praktisk politik: Når man gør noget, der er til gavn for andre mennesker, bliver man også rost for det. Derved kan vi komme utøjet i udlandet til livs, men vi kan også komme de holdninger, der grundlæggende ligger bag f.eks. rockerkriminaliteten, til livs, og det er vel det, det drejer sig om, og ikke kun nogle love i morgen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Denne sommer har været præget af stort set tre ting, nemlig rockere, narko og vold og så naturligvis – som sædvanlig for en regering – en ministers, i dette tilfælde kulturministerens, store pr-rejseaktivitet.

Det danske samfund er sandelig i forandring under den socialdemokratiske mindretalsregering, men det er ikke til det bedre. En bemær-

kelsesværdig svag justitsminister godt bakket op af sin statsminister og partifælle har ikke formået at få sat et effektivt stop for rockernes kriminalitet, men bruger ord og hovsaløsninger uden stor effekt.

Det er desværre den forkerte vej, denne regering fører danskerne. Statsministeren ville jo gerne fremstå som sådan en rigtig handlingens mand, da han foran sine partifæller på partiets kongres lovede, at nu skulle der gøres noget effektivt ved rockerne, men da projektørerne slukkede, slukkede statsministeren også for sin egen kontakt og har brugt dele af sin åbnings-tale til at fortælle om de nye initiativer fra regeringens side, men der manglede sådan noget rigtig punch i talen.

Vi kan ikke nøjes med de flotte ord fra statsministeren. Det er ikke nok at give politiet mulighed for at sætte rockerne ud af deres fæstninger. Dansk Folkeparti mener, at disse rygmærkebærere helt skal forbydes og i øvrigt isoleres, til de forstår, at danskerne ikke sympatiserer med deres ulovligheder. Løsningerne, de rigtige løsninger, lader stadig vente på sig, og hvis statsministeren ikke var så optaget af at pleje sit eget image, ville Folketinget allerede være langt i løsningen af rockerproblemerne, men når statsministeren ikke har tid til f.eks. at komme i samråd i Retsudvalget, er det jo klart, at det går langsomt med at få løst problemerne.

Dansk Folkeparti foreslår godkendelse af anonyme vidner, civile agenter og naturligvis også en kollektiv straf af rockerne. Loven skal også give mulighed for kollektiv udsmidning af rockerne fra disses tilholdssteder, hvis der ved ransagning findes våben inden for murene, og så er det i øvrigt op til rockerne selv at holde justits med dem, der kommer indenfor. Konsekvenserne skal bare være helt klare.

Vi kan godkende forslaget om oprettelse af separate fængselsafdelinger, hvis ikke man vil oprette specielle fængsler til disse ekstreme fanger, og den skærpede indsats imod våbenbesiddelse er selvfølgelig også et rigtigt skridt. Vi forstår bare ikke, hvorfor i alverden regeringen skulle have så langt et tilløb, før den indså, hvor uholdbart det var med den svage holdning over for disse kriminelle, men o.k., lad det ligge nu.

Indsatsen skal naturligvis være på landsplan, og den skal være effektiv. Det er jo ikke nok at flytte problemerne fra storbyen ud til de små samfund. Hvad har de små samfund gjort, siden det bliver foreslået? Det er tilmed ulogisk. Derfor vil Dansk Folkeparti opfordre regeringen til også at lytte til de forslag, vi er kommet med.